

पश्याताप

जीव घेणाऱ्या या कळा, सोशिल्या का आजन्म मी ?
हास्य आणून का फुकाचे, भोगिल्या का यातना मी ? ॥

का उगा धरिले कुणावर, वैर कसले अंतरीचे !
पाहिले मी मरण माझे, ते पुन्हा, ते तेच ते
का असा गुंतून पडलो, भंगल्या स्वप्नात मी ? ॥

हरविले का स्वत्व माझे, जे कधी दिसलेच नाही ?
सुख कधी सोडून गेले, ते कधी कळलेच नाही
वंचना मोजीत बसलो, का पुन्हा अश्रूत मी ? ॥

मीच केलेल्या चुकांचे, भोगतो हे भोग मी
जीर्ण झालो, रुद्ध झालो ; विद्ध झालो आज मी
ताल नाही ज्या सुरांना, व्यर्थ बसलो आळवीत मी ॥

प्रकाशनी द्वारा
प्राप्त ०० लक्षणम्

- शशिकांत पानट

(‘अमे रिका तरंग’ या कवितासं यहात् न)